

mellem begge Ting og Regeringen om, at hele Spørgsmaalet om Københavns Beskæftning burde tages under samlet Overvejelse inden Udgangen af 3. Mar. og naar nu Landsstinget har fundet sig foranlediget til at fravige denne Opfattelse og nu har den Mening, at det ikke er fornødent, tror jeg ikke, at man i dette Ting vil finde sig tilfredsstillt derved. Jeg antager, at de Grunde, som i 1887 bevægede dette Ting til for sit Vedkommende at tiltræde og stemme for dette Forslag, endnu ere til Stede. Bestemmelsen foreligger, og Meningen dermed kan da ikke godt være den, at denne Bestemmelse skal være fyldestgjort derved, at Landstinget har faaet Lejlighed til at sige: Nu ville vi ikke. Thi jeg tør antage, at den fornuftige Mening af denne Bestemmelse maa være den, at Lovgivningsmagten har bestemt, at den kommunale Skatteordning i København skal tages under samlet Overvejelse. Allerede af den Grund finder jeg mig for mit Vedkommende lidet tilfredsstillt ved det Lovforslag, som her er kommet til os, og jeg vilde finde det meget rigtigere, om den ærede Minister, da Landstinget har stillet sig saaledes, havde forelagt et Lovforslag om den kommunale Beskæftning i København for dette Ting og indhentet dette Tings Mening om denne Sag. Thi den ærede Minister har jo ved at faa Loven stadfæstet — jeg tror endogjaa, det var den samme ærede Minister, der gjorde det — erkendt, at der er Marsag til at tage dette Spørgsmaal under samlet Overvejelse, og det maa altsaa betragtes, som om der bestaar en gensidig Forpligtelse mellem Lovgivningsmagtens Faktorer, den ærede Regering iberegnet, til at gøre det. Der er efter min Opfattelse megen Marsag til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, naar København kommer og siger til os: Vi trænge til flere Penge. Jeg agter lige saa lidt som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkrets (C. Hage) at gaa ind paa, hvorvidt København kan nedsette sine Udgifter. Jeg skal heller ikke fordybe mig i den Betragtning, om det, naar København nødes til at nedsette sine Udgifter, da bliver saadanne Udgifter, som man fra dette Tings Side nødigst ser nedsatte. I Grundtræffene kan jeg væsentlig henholde mig til, hvad der blev anført af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkrets i saa Henseende. Jeg tror ligesom han, at naar Københavns Kommune for det kommende Mar har antaget, at der vil blive et Underflud af 750,000 Kr., beror dette væsentlig paa, at den ikke paaregner det Tilflud, den vil faa fra Statens Side, til den ny Alderdomsforsørgelse. Man har vistnok heller ikke

taget tilstrækkelig i Betragtning, at den ny Alderdomsforsørgelse vil frembringe nogen Nedgang i Fattigbyrden, vel langt fra saa meget, som den selv andrager, men dog en vis Kvotabel deraf. Hvor stor Byrde Alderdomsforsørgelsen vil paadrage København, foreligger der jo aldeles intet om. Den ærede Indenrigsminister har i Modfætning til, hvad han har gjort over for de fleste, maasse alle andre Kommuner i Landet, givet København Tilladelse til at udsætte Gennemførelsen af Loven om Alderdomsforsørgelsen et halvt Mar. Jeg ser ikke nogen som helst Marsag til, at det er sket. Det er imidlertid en Bemyndigelse, som den ærede Minister har haft, og som han har benyttet paa den omhandlede Maade. Følgen deraf er bleven den, at medens der for de øvrige Kommuners Vedkommende allerede kan foreligge enten fuldstændige, eller i alt Fald omtrentlige Beregninger over, hvor stor en Byrde Alderdomsforsørgelsen vil paadrage dem, er man for Københavns Vedkommende henvist næsten til Gissninger. Naar det var København om at gøre at faa en forøget Skatteindtægt, som det viser sig at have været efter de Udtalelser, der allerede i forrige Samling forelaa som Bilag til Landstingsudvalgets Betænkning, maatte det, forekommer det mig, have været Københavns Kommune magtpaaliggende at kunne dokumentere, hvor stor en Byrde Alderdomsforsørgelsen vil paadrage Kommunen. Det foreligger der imidlertid intet om, og vi tale næsten hen i det blaa derom. Jeg tror derfor, at man vanskelig kan tage det Hensyn dertil, som er taget fra forfællelige Sider. Det er Københavns egen Skyld, at Forholdet er saa uoplyst eller saa daarlig oplyst, og den ærede Minister har støttet Kommunen deri ved den Dispensation, han har givet den, og saa kommer man til os og bygger paa noget, som man aldeles ikke er i Stand til at oplyse noget bestemt om. Det forekommer mig lige over for dette Forhold at være det naturlige, at man siger fra dette Tings Side: Før vi gaa videre i denne Sag, maa de møde med nøjagtigere Oplysninger, end de allerede nu ere i Stand til.

Der er saa vidt mig bekendt ogsaa et andet Forhold ved Københavns Kommunes Finansvæsen, som det er værd at fremdrage. Saa vidt mig bekendt, holdes de betydelige Indtægter, som Kommunen har af de Grunde paa Demarkationsterrainet, som den handler med, paa en Maade i et særligt Fond. Jeg er ikke fuldstændig bekendt med Formen derfor, men at det er saa, vil vistnok blive bekræftet ogsaa fra andre Sider. Det er Ind-